

Ministerie van Economische Zaken

> Retouradres Postbus 20401 2500 EK Den Haag

Nederlandse Vissersbond, VisNed,
CPO Wleringen U.A. & CPO Rousant U.A.

Directoraat-generaal Agro en
Natuur
Directie Natuur en Biodiversiteit

Postadres
Postbus 20401
2500 EK Den Haag

Overheidsidentificatienr
00000001003214369000

T 070 379 8911 (algemeen)
www.rijksoverheid.nl/ez

Behandeld door

Datum **06 APR 2017**
Betreft Wet natuurbescherming; aanvullings- en wijzigingsbesluit;
garnalenvisserij

Ons kenmerk
DGAN-NB / 17035836

Uw kenmerk
20223217

Bijlage(n)
1

Geachte :

Per brief van 22 december 2016 verzocht u mij om wijziging van de, aan diverse door uw organisaties vertegenwoordigde vissers en visserijbedrijven, verleende vergunning op grond van de Natuurbeschermingswet 1998 (hierna: Nb-wet).

De betreffende vergunning is op 15 december 2016 verleend met kenmerk DGAN-NB/16144842.

Per brieven van 5 januari 2017 (DGAN-NB/17003458) en 23 februari 2017 (DGAN-NB/17030955) heb ik u verzocht uw bovengenoemd wijzigingsverzoek op diverse punten nader te onderbouwen.

Aan dat verzoek heeft u per brief van 3 maart 2017 voldaan. U heeft daarbij de gevraagde inhoudelijke nadere onderbouwing aangeleverd en uw verzoek op één specifiek punt ingetrokken.

Wettelijk kader

Op 1 januari 2017 is de Wet natuurbescherming (hierna: Wnb) in werking getreden. Op grond van artikel 9.4, lid 1, van de Wnb gelden vergunningen als bedoeld in artikel 19d, lid 1, van de Nb-wet, als vergunningen als bedoeld in artikel 2.7, lid 2 van de Wnb. Op grond van artikel 9.4, lid 2, van de Wnb gelden voorschriften, verbonden aan vergunningen als bedoeld in artikel 19d, lid 1, van de Nb-wet, als voorschriften als bedoeld in artikel 5.3, lid 1, van de Wnb.

Conform artikel 9.10 van de Wnb wordt uw verzoek derhalve behandeld op grond van de Wnb.

Uw verzoeken

U verzoekt o.a. om vastlegging van vrijwillig door de door u vertegenwoordigde vissers en visserijbedrijven aangegeven inperkingen c.q. aanscherpingen van de bovengenoemde vergunning. In het onderstaande wordt op deze punten nader ingegaan.

Beperking gewicht vistuig

In de huidige situatie is sprake van een gemiddeld gezamenlijk tuig-gewicht van 5.000 kg. per individueel garnalenvissersvaartuig. Het individuele vistuig omvat alles wat aan de boom bevestigd is achter de verbinding met het visdraad.

Voor het bepalen van het gewicht van het individuele vistuig wordt uitgegaan van het 'vrij hangende drooggewicht' van het vistuig. Dit wordt bepaald door een weegschaal te bevestigen bij het punt waar de kabels samenkomen vanaf de boom richting de visdraad (Hahnepot). Het volledige vistuig wordt vervolgens opgetild door de vislier totdat alle onderdelen van het vistuig vrij in de lucht hangen.

Voor de periode tot en met 31 december 2017 verzoeken de aanvragers om de beperking vast te leggen op maximaal 4.000 kg. gezamenlijk tuig-gewicht per individueel garnalenvissersvaartuig. Daarnaast verzoeken aanvragers tot vrijwillige vastlegging van een gezamenlijk tuig-gewicht per individueel garnalenvissersvaartuig voor de periode van 1 januari 2018 tot en met 31 december 2022 van maximaal 3.800 kg.

Reductie van het gewicht van het vistuig betekent dat met name de druk van de slijven op de bodem zal afnemen (Berghahn & Vorberg, 1998). Daardoor zullen ze minder diep in de bodem dringen en de sterfte van bodemorganismen in het spoor van de slijven zal verminderen. Ook zullen de vissporen minder lang zichtbaar zijn in meer zachte bodems. Een vermindering van het gewicht van het vistuig leidt daarmee tot een vermindering van de insporing in de bodem en daarmee tot een vermindering van de extra dynamiek die deze bodemeroering toevoegt aan de bodemdynamiek. Dit heeft een positief effect op het kwaliteitsaspect 'overige kenmerken van een goede structuur en functie' en op de 'abiotische kenmerken'. Geconcludeerd kan dan ook worden dat een beperking van het gewicht van het vistuig een positief effect zal hebben op de kwaliteit en de staat van Instandhouding van de habitattypen H1110A en H1110B.

Ruimere maaswijdte

Op grond van Europese regelgeving geldt voor de garnalenvisserij een minimummaaswijdte van 16 mm., gemeten tussen de knopen. In de praktijk wordt door garnalenvissers vaak gevist met een minimummaaswijdte van 22 mm. (in de kuilt van het net). Dit met het oog op een vermindering van de vangst van ondermaatse garnalen, maar tevens met het oog op de vermindering van de vangst van zeer kleine vis. Voor het bepalen van de maaswijdte wordt volgens de EU-regelgeving gebruik gemaakt van een Omega-meter.

De aanvragers verzoeken nu om vastlegging van een vrijwillig door hen aangegeven ruimere maaswijdte in de netten.

De vrijwillig aangegeven beperking ziet op een maaswijdte van 20 mm. in het gehele net en 22 mm. in de kuilt van de netten (= de laatste 150 rijen van de mazen).

Ten opzichte van een maaswijdte van 16 mm. leidt het gebruik van een maaswijdte van 22 mm. tot een aanmerkelijke vermindering van de bijvangst aan ondermaatse garnalen (Revill & Holst, 2004). Het gebruik van een grotere maaswijdte betekent ook dat méér kleine ondermaatse vis (zoals haring, kabeljauw en sprout), die ondanks het gebruik van de zeeflap toch in het achtereind van het net kunnen terechtkomen, door de grotere mazen van het net kunnen ontsnappen. Dit betekent dat het gebruik van een grotere maaswijdte met name ten goede komt aan het onderdeel 'kinderkamerfunctie/opgroeigebied voor vis' van het kwaliteitskenmerk 'overige kenmerken van een goede structuur en functie'. Geconcludeerd kan dus worden dat het gebruik van een grotere maaswijdte een positief effect heeft op de kwaliteit van de habitattypen H1110A en H1110B.

Zeefwijdte spoelsorteertrommel

De overleving van bijvangst wordt bevorderd door het verplichte gebruik van garnalensorteerapparatuur. Door middel van de spoelsorteermachine gaat een groot deel van de bijvangst aan ondermaatse garnalen en vis weer levend overboord. Tijdens de verwerking van de vangst aan boord gaat de gehele vangst door de spoelsorteertrommel. Ondermaatse garnalen en kleine vis gaan door de spijlen van de sorteertrommel en worden weer levend overboord gezet.

In de huidige situatie is er geen minimummaat vastgelegd m.b.t. de zeefwijdte van de trommel. De aanvragers verzoeken nu om vastlegging van een vrijwillig door hen aangegane minimale zeefwijdte van de spoelsorteertrommel (als onderdeel van de spoelsorteermachine). Dat betekent dat een grotere ruimte tussen de spijlen (zeefwijdte) erin zal resulteren dat méér ondermaatse garnalen en ondermaatse vis worden uitgezeefd en weer levend overboord gaan. Vergroting van de overleving van discards komt, zoals in het voorgaande beschreven, met name ten goede komt aan het aspect 'kinderkamerfunctie-opgroeigebied voor vis' van het kwaliteitskenmerk 'overige kenmerken van een goede structuur en functie'. Geconcludeerd kan dus worden dat het gebruik van een grotere maaswijdte een positief effect heeft op de kwaliteit van de habitattypen H1110A en H1110B.

Aanvragers verzoeken vrijwillig om vanaf 1 januari 2018 tot en met 31 december 2022 de minimum zeefwijdte van de spoelsorteertrommel vast te leggen op 6 mm. Dit geeft de vissers nog tot 1 januari 2018 de gelegenheid om de eventueel benodigde aanpassingen te kunnen plegen aan de reeds op de betrokken vaartuigen aanwezige spoelsorteermachines.

Maximum maaswijdte zeeflap

Het gebruik van de zeeflap zorgt er voor dat er een scheiding tussen garnalen en overige vangst plaatsvindt. Een zeeflap bestaat uit een grofmazig net (maaswijdte 5-6 cm.) waardoor vissen die niet door deze mazen kunnen passeren, worden tegengehouden en kunnen ontsnappen door een opening in de onderzijde van het

net. Garnalen en kleine vissen gaan door de zeeflap en belanden in het achtereind van het net.

In de huidige situatie bedraagt het maximum 70 mm. (cf. artikel 54 lid 1 van de Uitvoeringsregeling zeevisserij). Aanvragers verzoeken vrijwillig om vanaf 1 januari 2018 tot en met 31 december 2022 de maximum maaswijdte vast te leggen op 60 mm. Dit geeft de vissers nog tot 1 januari 2018 de gelegenheid om de eventueel benodigde aanpassingen te kunnen plegen aan de reeds op de betrokken vaartuigen aanwezige zeeflappen.

Verkleining van de maaswijdte van de zeeflap betekent dat meer ondermaatse vis wordt uit gezeefd en het net weer verlaat. Daarnaast leidt het gebruik van de zeeflap door de weerstand van het net tot een waterstroom langs de zeeflap naar beneden waardoor ook kleinere ondermaatse garnalen worden uit gezeefd (Revill & Holst, 2004). Het gebruik van een zeeflap met een kleinere maaswijdte leidt dus tot een verminderde bijvangst van ondermaatse garnalen en kleine vissen. Vermindering van de bijvangst aan kleine vissen komt, zoals in het voorgaande beschreven, met name ten goede aan het aspect 'kinderkamerfunctie-opgroei gebied voor vis' van het kwaliteitskenmerk 'overige kenmerken van een goede structuur en functie'. Geconcludeerd kan dus worden dat het gebruik van een kleinere maaswijdte van de zeeflap een positief effect heeft op de kwaliteit van de habitattypen H1110A en H1110B.

Overwegingen vrijwillig voorgestelde technische beperkingen

Ten aanzien van het toekomstperspectief wordt in het profieldocument van het habitatype H1110 aangegeven dat onbekend is in hoeverre afnames van de visserijdruk, bijvangst en discards tot een verbeterd toekomstperspectief kunnen leiden, maar tegelijkertijd wordt geconcludeerd dat dergelijke ontwikkelingen naar verwachting wel een positief effect zullen hebben. Dit laatste is in dit kader van belang. Geconcludeerd kan namelijk worden dat maatregelen die de visserijdruk, bijvangst en discards terugdringen een positief effect zullen hebben op het toekomstperspectief van H1110.

Met betrekking tot de kwaliteit van de habitattypen H1110A en H1110B kan, wat betreft de typische soorten, geconcludeerd worden dat de kwaliteit van beide habitattypen in principe op orde is. Er is wel sprake van verschuivingen, maar deze worden eerder toegeschreven aan klimaatverandering en niet zozeer aan de invloed van de visserij. De meeste typische soorten komen op dit moment algemeen tot zeer algemeen voor.

Wat betreft de abiotische kenmerken wordt in het bovengenoemde profielendocument gesteld dat door bodem beroerende activiteiten (zoals visserij) extra dynamiek wordt toegevoegd aan van nature relatief laagdynamische delen van het habitatype en dat dit mogelijk mede ten grondslag ligt aan verschuivingen in de biodiversiteit in het nadeel van relatief langlevende soorten. Hieruit kan worden afgeleid dat vermindering van de bodemberoering door visserijactiviteiten waarschijnlijk ten gunste komt aan relatief langlevende soorten

en dat deze vermindering een gunstig effect heeft op het kwaliteitskenmerk 'abiotische kenmerken'.

Ook een vermindering van de door de visserij toegevoegde extra dynamiek aan de bodemdynamiek en een vermindering van bijvangst en discards zullen waarschijnlijk positieve effecten hebben op het kwaliteitskenmerk 'overige kenmerken van een goede structuur en functie' en daarmee dus op de kwaliteit van de habitattypen H1110A en H1110B. Dergelijke maatregelen hebben daarmee, naar verwachting, in het licht van de instandhoudingsdoelstelling 'verbetering kwaliteit' een positief effect.

Ik verbind in het licht van het bovenstaande een aantal additionele voorschriften (17a. t/m 17c. en 19a.) aan de betreffende vergunning, in reactie op het door de aanvragers vrijwillig aangaan van de voorgenoemde inperkingen en de conclusie dat deze inperkingen verder bijdragen aan de realisatie van de relevante instandhoudingsdoelstellingen. De aanvragers hebben met hun verzoek nadrukkelijk aangegeven dat de individuele vergunninghouders, middels vastlegging in de vergunning, ook in toezicht- en handhavend opzicht hierop aanspreekbaar willen zijn.

Openstelling 'zone II'

In het Toegangbeperkend Besluit Noordzeekustzone d.d. 19 januari 2016 (kenmerk DGAN-NB/15181243) (hierna: het TBB) is bepaald dat de zone II-gebieden gesloten zijn voor de garnalenvisserij vanuit nog lopend onderzoek naar de invloed van de garnalenvisserij op de ontwikkelingspotentie van het habitatype H1110B in dit Natura 2000-gebied. Zone II is daarmee derhalve uit voorzorg tot nadere orde gesloten ter borging dat de resteffecten van de garnalenvisserij de verbeteropgave van het habitatype H1110B in ieder geval niet in de weg zullen staan. Daarbij is in het TBB aangegeven dat de zone, via de relevante vergunning op grond van de Nb-wet (nu: Wet natuurbescherming), weer kan worden opengesteld indien de resultaten van het ten tijde van de vaststelling van voorgenoemd TBB nog lopende onderzoek de conclusie onderbouwen dat de garnalenvisserij de ontwikkelingspotentie van het habitatype H1110B in het Natura 2000-gebied Noordzeekustzone niet nadelig zal of kan beïnvloeden.

In het onderstaande staan de door de aanvragers aangeleverde argumentatie tot openstelling weergegeven.

De kernvraag is of de resultaten van het genoemde, inmiddels afgeronde, onderzoek de onzekerheid met betrekking tot de gevolgen van de resteffecten voor de verbeteropgave van H1110B voldoende hebben weggenomen zodat toepassing van het voorzorgbeginsel om eventuele risico's uit te sluiten niet meer nodig is. De meest recente onderzoeken naar de effecten van de garnalenvisserij betreffen het onderzoek van IMARES (nu WMR) in de Waddenzee (Glorius et al. 2015) en de Voordelta (Schellekens et al., 2014). In beide onderzoeksprojecten zijn beviste en onbeviste gebieden vergeleken. De resultaten van deze onderzoeken zijn uitgebreid beschreven in de meest recente PB. Felteijk betreffen beide onderzoeken de korte

termijn effecten van de garnalenvisserij. In de PB wordt op basis van de resultaten van het Voordelta onderzoek geconcludeerd dat:

"De conclusie zou ook kunnen zijn dat er wel een effect moet zijn. De bodem wordt immers beroerd. De omvang van het effect is echter niet te meten of te voorspellen. Het hangt af van de tijd, de plaats en hardheid van de bodem. Het onderzoek van Schellekens laat ook zien dat herhaalde bevissing gedurende enkele jaren geen meetbaar effect laat zien. Dat laat de conclusie toe dat de effecten, zo die er al zijn, in elk geval zeer tijdelijk zijn en niet in de loop van jaren tot een duidelijke verschuiving in de bodemfauna samenstelling leiden. In elk geval niet voor de soorten die in de onderzoeksgebieden worden aangetroffen."

Ten aanzien van het onderzoek in de Waddenzee wordt geconcludeerd dat: "Alles overziend echter komt naar voren dat uit geen enkel van de uitgevoerde experimenten is gebleken dat soorten na bevissing zijn verdwenen. Er worden soms verschuivingen in de samenstelling waargenomen maar deze verschuivingen zijn veel kleiner dan de verschuivingen die men in de tijd waarneemt en ook veel kleiner dan de verschillen die men tussen gebieden waarneemt. Van Denderen (2014) merkt hierover op dat de bodemfauna van een (door boomkor) bevestigd minder dynamisch gebied door de bevissing gaat lijken op de bodemfauna van een iets dynamischer gebied. De visserij voegt dan in feite wat extra dynamiek toe in een van nature al dynamische situatie. Het effect is daardoor tijdelijk en verdwijnt weer als de dynamiek weer afneemt."

In de synthese m.b.t. het onderzoek naar de effecten van de garnalenvisserij wordt gesteld: "Uit het voorgaande kan worden afgeleid dat garnalenvisserij op sommige plaatsen op bepaalde momenten wel een korte termijn effect op de bodemfauna kan hebben en dat dit effect tijdelijk is waar te nemen. Waar en wanneer dit zo is, is zoals Schellekens et al. (2014) stellen, niet te voorspellen."

Het effect van een voortdurend intensieve visserij op bepaalde minder dynamische plaatsen zou dus wel kunnen zijn dat bepaalde soorten daar in lagere dichtheden voorkomen zolang de regelmatige verstoring voortduurt. Visserij in minder dynamische gebieden leidt mogelijk tot een verschuiving in het bodemleven richting de bodemfauna van een meer dynamisch gebied (van Denderen, 2014).

Dit wil echter niet zeggen dat de verschuiving altijd zal gaan richting meer langlevende soorten. Uit het Molenrakonderzoek is immers naar voren gekomen dat een relatief langlevende schelpdiersoort als Ensis mogelijk kan profiteren van de door de visserij toegevoegde dynamiek (verstoring).

Overwegingen zone II

Met het oog op de mogelijke beïnvloeding van de resteffecten van de garnalenvisserij op de verbeteropgave voor het habitatype H1110 zijn in het voorgenoemde TBB zones gesloten voor de garnalenvisserij. Uit bovenstaande onderzoeksbevindingen kan afgeleid worden dat het vanuit het voorzorgsbeginsel

niet meer vereist is om, naast zone I uit het TBB, ook zone II nog voor deze visserij gesloten te houden.

Zone I blijft wel intact; zij is niet verbonden aan nog lopend onderzoek ten tijde van vaststelling van het TBB en behoudt haar waarde vanuit het voorzorgsbeginsel; zij heeft ook mede een functie in relatie tot o.a. de zwarte zee-eend. Overigens zal het Ministerie van Economische Zaken in 2017 een herijking van het voorgenoemde TBB uitvoeren waarbij ook gekeken wordt naar een zo optimaal mogelijke inzet van zone I.

Verwijzend naar de conclusies in het afgeronde onderzoek kan dus geconcludeerd worden dat het vanuit het voorzorgsbeginsel in relatie tot de relevante instandhoudingsdoelen verantwoord is om tot openstelling van zone II over te gaan. Openstelling zal geen gevolgen hebben voor de ontwikkelingspotenties van dit gebied. Alle ontwikkelingspotentie blijft onverminderd aanwezig en ten allen tijde kunnen door de sector vrijwillig aanvullende maatregelen worden genomen die de resteffecten van de garnalenvisserij verder kunnen verminderen om zodoende een ongestoorde natuurlijke ontwikkeling van het habitatype H1110 een kans te geven. Bijvoorbeeld door vermindering van de visserij-intensiteit in het gehele Natura 2000-gebied, de vergroting van de maaswijdte, de vermindering van de impact van het vistuig of een vermindering van bijvangsten. De maatregelen die de sector daartoe vrijwillig, vanuit haar wens naar verdere ecologische duurzaamheid van haar bedrijfsvoering onderneemt, zijn reeds in het voorgaande besproken.

In dit verband verbind ik een additioneel voorschrift 11a. aan de verleende vergunning.

Ambtshalve aanpassingen vergunningvoorschriften

Ik stel vast dat het op enkele specifieke punten binnen de gestelde vergunningvoorschriften juist is om tot een ambtshalve aanpassing c.q. aanscherping over te gaan. Zulks op grond van artikel 5.4, lid 1 sub d, van de Wnb.

In het navolgende zal ik de aanpassingen kort toelichten.

Mosselpercelen

In het huidige vergunningvoorschrift nr. 10 van de betreffende vergunning is bepaald dat er niet op garnalen gevestigd mag worden op onder meer mosselpercelen.

Inmiddels zijn er afspraken gemaakt tussen de P.O. Mosselcultuur, de garnalensector en het Ministerie van EZ waarbij het, onder voorwaarden, mogelijk is om toch (op nader te bepalen mosselpercelen) de garnalenvisserij uit te oefenen. Ik verwijs hierbij naar een overleg welke in februari 2015 heeft plaatsgevonden tussen voornoemde partijen. Daarin is afgesproken dat de mosselsector inventariseert welke perceellocaties op een bepaald moment 'vrij zijn van mosselen', waardoor het niet bezwaarlijk is dat deze perceellocaties

desgewenst kunnen worden bevestigd door garnalenvissers. De mosselsector stemt dit af met de garnalensector, waarbij wordt besproken om welke percelen het precies gaat alsook de periode waarvoor deze afspraak zal gaan gelden. Zodra deze afstemming is afgerond wordt het resultaat bekend gemaakt aan het ministerie van EZ.

Tot op dit moment is deze bovengenoemde afspraak nog niet geëffectueerd; reden waarom initieel in de betreffende Nb-wet vergunning geen voorziening is geplaatst in het specifieke voorschrift. Vanuit de EZ-directie Dierlijke Agroketens & Dierenwelzijn ben ik verzocht een dergelijke voorziening nu reeds aan te brengen. Ik heb hiertoe voorschrift 10a. toegevoegd aan de vergunning.

Pulsvisserij

In het huidige voorschrift 16 van de betreffende vergunning is de regulering rondom de onderzoeksmatige pulsvisserij vastgelegd. Vanuit een efficiënt toezicht op deze bepaling voeg ik een additionele passage toe. Ik heb hiertoe voorschrift 16a toegevoegd.

De overige vergunningvoorschriften blijven ongewijzigd. Een integrale weergave van het geheel aan nu vigerende vergunningvoorschriften heb ik als bijlage bij de onderhavige brief opgenomen. Ik verzoek u, als vertegenwoordigende organisaties, deze bijlage actief aan de door u vertegenwoordigde vissers en visserijbedrijven te verstrekken.

Monitoring visserij-intensiteiten

In de overwegingen bij de initiele vergunning heb ik gemeind dat de door de NVWA in mijn opdracht uitgevoerde analyses in relatie tot de visserij-intensiteiten en de verspreiding daarvan, een specifiek en accuraat beeld geven. Haar berekeningen zien op de registratie van de activiteit van 'daadwerkelijk vissen' (vissen: tussen de 0-3 knopen en enkel op de doelsoort garnaal). Ik heb de NVWA-cijfers leidend gemaakt als primair ijkpunt voor het kunnen monitoren van de spreiding en intensiteit van de visserijen over de diverse Natura 2000-gebieden. Ik heb daartoe, in het betreffende vergunningvoorschrift, het aantal visuren over het jaar 2015 van alle Nederlandse vergunninghouders met een vergunning op grond van de toenmalige Nb-wet in de relevante Natura 2000-gebieden genomen als monitoringsbasis voor het verloop van de opvolgende visserij-jaren in relatie tot de geldigheid van de reikwijdte van de PB.

GV-vergunninghouders zijn niet gerechtigd tot bevestiging van het Natura 2000-gebied Waddenzee. Desondanks zijn er in dit gebied visserij-registraties in het jaar 2015 genoteerd. Uit heranalyse blijkt dat, vanwege de genomen maatvoering voor de activiteit 'vissen', deze GV-registraties zeer waarschijnlijk 'een langzaam terugvaren naar de haven' dan wel illegale visserijen betreffen. Een vernieuwde weergave van de cijfers heb ik opgenomen in een aangepast voorschrift 7. Hierbij zijn de GV- en GK-registraties per Natura 2000-gebied bijeen genomen. Dit onderscheid is immers niet relevant voor de monitoring van de visserij-intensiteiten en spreiding daarvan over de Natura 2000-gebieden.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
namens deze:

drs. S.P. Band
MT-Lid directie Natuur en Biodiversiteit

Bezwaar

Tegen onderhavig besluit staat op grond van de Algemene wet bestuursrecht voor een belanghebbende de mogelijkheid open tegen de specifiek in dit besluit bepaalde zaken een bezwaarschrift in te dienen. Een bezwaarschrift moet binnen zes weken na bekendmaking van dit wijzigingsbesluit worden ingediend bij:

De Staatssecretaris van Economische Zaken
Rijksdienst voor Ondernemend Nederland
Afdeling Juridische Zaken
Postbus 40219
8004 DE Zwolle

Het bezwaarschrift dient te zijn ondertekend en moet ten minste de volgende elementen bevatten:

- a) de naam en het adres van de indiener;
- b) de dagtekening;
- c) een omschrijving van het besluit waartegen het bezwaar gericht is, en
- d) de gronden van bezwaar.

Het is raadzaam een kopie van onderhavig besluit bij het bezwaarschrift te voegen.

Publicatie besluit

Op grond van artikel 8 van de Wet openbaarheid van bestuur zal het ministerie van Economische Zaken onderhavig wijzigingsbesluit openbaar maken. De besluiten op grond van de Wnb, waaronder onderhavige, zullen, onder anonimisering van de persoonsgegevens, geplaatst worden op <http://vergunningenbank.overheid.nl/natuurbeschermingswet>